

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **CC Systems, a. s.**, zast. JUDr. Jiřím Dobišarem, advokátem v Břeclavi, Smetanovo nábřeží 6, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, **za účasti** 1) České republiky – Úřadu práce v Pardubicích, se sídlem Pardubice 1, Boženy Vikové - Kunětické 2011, 2) Marlin, B&V, s. r. o., o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2007, č. j. 62 Ca 13/2007 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osobám na řízení zúčastněným **se** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 21. 11. 2007, č. j. 62 Ca 13/2007 – 45, Krajský soud v Brně vyhověl žalobě žalobce a zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2007, č. j. R 049/2007/02-07835/2007/310-Hr, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozsudek Krajského soudu napadl žalovaný včas podanou kasační stížností doručenou soudu dne 10. 12. 2007. Kromě označení soudního rozhodnutí, které je napadáno, žalovaný uvedl, že kasační stížnost je podávána „z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.“ s tím, že na základě výzvy soudu bude toto podání doplněno. Kromě toho obsahuje kasační stížnost též petit znějící na zrušení napadeného rozsudku krajského soudu. Usnesením ze dne 17. 12. 2007, č. j. 62 Ca 13/2007 – 59, krajský soud vyzval žalovaného, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost uvedením konkrétních důvodů, o něž se opírá; současně ho vyzval ke sdělení, v jakém rozsahu je rozsudek napadán. Žalovaný byl tímto usnesením poučen též v tom smyslu, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení krajského soudu bylo žalovanému doručeno dne 21. 12. 2007; žalovaný na ně žádným způsobem nereagoval.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen “s. ř. s.”) kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Z výše citovaných ustanovení je zřejmé, že kasační stížnost, která neobsahuje obecné náležitosti podání, či náležitosti uvedené v § 106 odst. 1 s. ř. s., není způsobilá meritorního projednání a představuje vadu řízení. Tato vada je nicméně postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s. odstranitelná. Krajský soud v projednávané věci zcela správně dovodil, že podaná kasační stížnost nesplňuje zákonem stanovené podmínky (jde v podstatě o blanketové podání) a brání tedy meritornímu přezkoumání napadeného rozsudku kasačním soudem. Zákonem předepsaným způsobem proto žalovaného na nedostatky jeho podání upozornil, poučil ho, v jakém směru má být doplněno a stanovil mu k tomu odpovídající lhůtu. Žalovaný na tuto výzvu nereagoval (přestože byl poučen o následcích s tím spojených) a kasační stížnost tedy i nadále vykazuje vady bránící dalšímu postupu v řízení.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá, nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že v řízení o kasační stížnosti není splněna jedna z podmínek řízení (řádný návrh na jeho zahájení), přičemž tato vada nebyla ani přes výzvu soudu odstraněna. Jelikož pro tuto vadu nelze v řízení pokračovat, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost usnesením odmítnout, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti mezi účastníky bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., dle které žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Pokud jde o osoby na řízení zúčastněné, v jejich případě Nejvyšší správní soud neshledal žádnou z okolností uvedených v ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s., které by přiznání práva na náhradu nákladů řízení odůvodňovaly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu